

BERICHTEN

BUITENLAND

WERELDBERICHTEN. — WORLD MEDICAL ASSOCIATION. Ter gelegenheid van de 26e vergadering van de „Council” der „World Medical Association”, van 29 april tot 5 mei te Keulen gehouden, werd besloten de tweede conferentie over „Medical Education” tegen 30 augustus tot 4 september 1959 te Chicago voor te bereiden. Voorts aanvaardde de „Council” twee beginselen betreffende medische ethiek en medische wetgeving: 1e. De arts behoort in tijd van vrede en in tijd van oorlog aan eenzelfde code te zijn onderworpen. 2e. De formulering van enige code van internationaal medisch recht is bij uitsluiting de taak van de „World Medical Association”. Dit lichaam zou zich ten sterkste verzetten tegen elke poging van buitenstaanders zich te begeven op een terrein, waar zij niet bevoegd zijn (*Canadian Medical Association Journal*, 15 juli 1956, bl. 156).

DUITSLAND. — EEN AMERIKAANSE BESCHOUWING OVER DE GENEESKUNDIGE OPLEIDING. De *Journal of the American Medical Association* (1956, 14 juli 1956) bevat een uitvoerig rapport over de opleiding van de Duitse arts. Een der conclusies is, dat „a good student” — van goede aanleg en van goede wil — in Duitsland zich voortreffelijk kan voorbereiden, maar dat „the poor student” in Duitsland zijn artsdiploma met minder kennis van zaken kan behalen dan in Amerika. „One reason” — zo menen de Amerikaanse schrijvers — „why the poor student is allowed to get by with so little in Germany is to be sought in the insurance system of medical care. It yields the general practitioner so low a fee for his services that he is forced himself to simple problems and techniques”.

ENGELAND. — RÖNTGENTOEESTELLEN IN DE SCHOENENWINKEL. De *British Medical Journal* (4 augustus 1956, bl. 269) bevat het verslag van een onderzoek naar mogelijk gevaar van het gebruik van „shoe-fitting X-ray fluoroscopes”. De uitkomst is niet geruststellend. Een volwassene, die eenmaal per jaar schoenen koopt en de situatie van zijn voorvoet binnen een paar, dat hem prettig zit, gedurende enkele seconden röntgenologisch controleert, loopt geen gevaar; maar bij kinderen, die verscheidene paren per jaar verslijten en bij de aankoop herhaaldelijk worden bekeken, staat het anders. Een commissie van het Britse Gezondheidsministerie houdt zich dan ook met het vraagstuk bezig.

— RUIMER TOEPASSING VAN BCG. Het gunstige rapport van de „Medical Research Council” over de uitkomsten der vaccinatie tegen tuberculose bij kinderen van 14 jaar (dit *Tijdschrift*, 1956, bl. 954) gaf de Minister van Gezondheid aanleiding opnieuw een circulaire tot de plaatselijke overheden te richten. Hij herinnert er aan, dat de regering zich in 1953 bereid had getoond aan plaatselijke initiatieven tot het vaccineren van schoolkinderen tegemoet te komen. Thans gaat hij enige stappen verder en blijkt van mening te zijn, dat de lokale overheden, die tot nog toe een afwachtende houding aannamen, er thans naar behoren te streven, dat zoveel mogelijk kinderen, die de school verlaten, tegen tuberculose gevaccineerd zijn (*Lancet*, 4 augustus 1956, bl. 250).

ITALIË. — GESCHIEDENIS DER GENEESKUNDE ALS VERPLICHT LEERVAK. Op het onderwijsprogramma der opleiding van de arts aan de Universiteit te Rome is sedert 1 januari van dit jaar de geschiedenis der geneeskunde als verplicht leervak een plaats gegeven (*Bulletin de la Soc. Internat. d'Histoire de la Médecine*, 1955, bl. 53).

SCANDINAVIË. — ONTWERPEN TOT WETTELIJKE REGELING VAN DE KUNSTMATIGE INSEMINATIE. In Zweden, Denemarken, Noorwegen en Finland zijn door met elkander voeling houdende commissies wetsontwerpen opgesteld ter regeling van de kunstmatige inseminatie met zaad van een donator. Het Deense ontwerp staat in bijzondere gevallen ook bij een ongehuwde vrouw of bij een met haar man niet samenlevende vrouw inseminatie toe. Het Finse ontwerp wil de „heterologe” inseminatie bij de ongehuwde vrouw strafbaar stellen. Volgens Noors en Fins ontwerp moet de donator aan de echtgenoten onbekend blijven. Naar Deens en Zweeds ontwerp mag de arts een door de echtgenoten aangewezen derde kiezen. In andere gevallen is de medicus tot geheimhouding verplicht. In Zweden heeft de staatskerk zich openlijk tegen deze vorm van inseminatie uitgesproken (*Geloof en Wetenschap*, augustus 1956, bl. 168).